

[Knud Lind]

kære justitsminister på landsmødet, som sagde, at nu måtte vi se at gøre en hel masse ved disse BZ-problemer, men det bliver ikke lige her og nu, og vi fejrer det ind under gulvtæppet. Det bliver kun på landsrådsmøder og lignende, vi vil svinge os op til at tale om maskeringsforbud, men når vi kommer ind i folketings salen, så maskerer vi de ord, vi siger, på så fiffig en måde, at ingen i pressen kan finde ud af, at De Konservative i reglen ikke ønsker at gøre noget – med justitsministeren i spidsen.

Leif Hermann (SF):

Jeg må dog indrømme, at den maskeringskunst, som hr. Helge Adam Møller åbenbart har mestret så godt i hr. Knud Linds øjne, den virkede ikke på mig. Jeg var helt klar over, at hr. Helge Adam Møller er fuldt og helt tilhænger af dette forslag. Men det er der åbenbart ikke basis for i regeringen, og det er jeg da tilfreds med.

Når det er sagt, skal jeg sige, at vi i SF ikke har nogen som helst form for sympati for ballademagere ved demonstrationer. Vi har ingen sympati for, at folk er maskerede ved demonstrationer, så de får sløret deres identitet. Vi mener som andre, at man selvfølgelig må kunne vise sin identitet, også når man betjener sig af den demokratiske ret, det er at demonstrere.

Problemet er imidlertid, at når vi har BZ'ere, der er maskerede, er det, fordi politiet permanent fotograferer enhver form for BZ-aktivitet. I det øjeblik BZ'erne er ude for det, ønsker de naturligvis ikke – med de ting, de har været ude for, berettiget eller uberettiget – at afsløre deres identitet.

Det er altså vigtigt, at vi tager det spørgsmål i betragtning, der hedder: Hvorfor er disse mennesker maskerede, sådan som de er? Ja, det skyldes, at de er blevet mødt med reaktioner, som i det mindste – kan det vist temmelig kraftigt siges – er helt, helt ude af proportion med, hvad de har lavet.

Hvis vi så ser på hr. Knud Linds lovforslag, må man sige, at der unægtelig er malet med den meget brede pensel. Jeg tror, hr. Knud Lind har sagt til sig selv: Nu tager vi det hele med for alle eventualiteters skyld, og så kan det nok lade sig gøre under udvalgsbehandlingen at få snedkereret et eller andet til, der virker, som om det er velgennemtænkt.

Men faktisk er det forbudt at bære enhver form for genstand eller noget andet, der er egnet til at sløre identiteten, rundt på sig, eller hvad det hedder, hvis man er på vej til en i øvrigt fuldt lovlig demonstration. Altså elefanthuen om vinteren og øjenskyggen, det duer ikke, hvis de befinder sig i tasken på vej til en demonstration. Bredskyggede hatte, solbriller, påklippede overskæg – alle de hemmelige agenter, som jo helst ikke skulle kunne afsløres som sådanne, hvis de befinder sig i en situation, hvor de kan antages at være i en demonstration eller i nærheden af en demonstration, måske oven i købet på vej til den, ville også falde ind under det.

Ja, jeg tror oven i købet, at det ville være sådan, at uropolitiet, som jo er til stede ved den slags demonstrationer, vil falde ind under det, når de er i civil. De slører netop deres identitet, og det må man jo efter forslaget ikke gøre. Altså cowboyjakken og læderbæltet, der er i tasken hos urobetjenten på vej til demonstrationen, må han ikke have. Han risikerer op til 1 års fængsel.

Og bryder man så disse strenge forskrifter, får man bøde, hæfte eller fængsel. Og der er i øvrigt ikke angivet noget om, under hvilke betingelser man skal have det ene eller det andet. Det er et skøn, som hr. Knud Lind jo er så begejstret for, der formentlig skal udøves – denne gang dog ikke af politiet, men af domstolene.

Det kan undre mig lidt, at hr. Knud Lind kaster sig ud i en lovgivning af denne karakter, når det nu er sådan, at hr. Knud Lind er så optaget af dette problem i stedet for måske at interessere sig for det reelle problem. Det, hr. Knud Lind jo rent faktisk gør, er, at han siger, at vi kan gå hen og lovgive om nogle mennesker, som vi ikke rigtig bryder os om, om deres måde at udtrykke sig på. Det kan man ikke rigtig lovgive om, hr. Knud Lind. Man kan ikke lovgive om, at folk ikke må være sådan og sådan. Det kan man diskutere med dem og ændre deres holdninger, men der er grænser for, hvad man kan lovgive om.

Når lovforslaget så samtidig er lavet sådan, at hr. Knud Lind direkte står og nægter, at man skal søge tilladelse hos politiet, hvis man skal – om jeg så må sige – have undtagelse for disse forbud, så er det lidt ejendommeligt, at hr. Knud Lind selv skriver, at politiet kan tillade det. Jamen en tilladelse er vel noget, der følger